

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 193.442 van 19 mei 2009
in de zaak A. 191.251/XII-5701.**

In zake : Noël FRAEYMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. Voet,
kantoor houdende te Assebroek,
Baron Ruzettelaan 265

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Derveaux,
kantoor houdende te Kortenberg,
Veldstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Noël Fraeyman op 29 januari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 december 2008 van de minister van Justitie tot verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 25 april 2008 van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen waarbij hem het bezit van vuurwapens wordt ontzegd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en over de vordering tot schorsing, opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd W. Van Noten;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2009, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2009;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Kalim, die loco advocaat S. Voet verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. Derveaux, die verschijnt voor verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. Van Noten;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De feiten

1. Op 14 september 2007 verleent de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen aan verzoeker twee vergunningen voor het bezit van een vuurwapen.

Kort daarna vraagt verzoeker bijkomende wapenvergunningen en een Europese vuurwapenpas. De lokale politie Regio Tielt geeft een ongunstig advies wegens het strafregister van verzoeker.

Gelet op de melding van de lokale politie dat verzoeker mogelijk niet over de vereiste moraliteit beschikt in het kader van de nieuwe wapenwet, vraagt de gouverneur op 28 september 2007 om het advies van de procureur des Konings. Deze antwoordt op 17 maart 2008 dat ondanks een blanco strafblad een ongunstig advies wordt gegeven voor het voorhanden hebben van vergunningplichtige vuurwapens.

Op 25 april 2008 beslist de gouverneur de toegekende wapenvergunningen in te trekken en de aanvragen voor bijkomende vergunningen en een Europese vuurwapenpas te weigeren.

Verzoekster stelt hiertegen op 30 mei 2008 beroep in bij de federale Wapendienst.

Nadat de procureur des Konings op 26 september 2008 “nadrukkelijk negatief advies” verleent, beslist de minister van Justitie bij besluit van 3 december 2008 het beroep in zijn geheel als ongegrond te verwerpen.

Wat de verwerping betreft van het beroep met betrekking tot het weigeren van de nieuwe aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een karabijn merk Voere Voehrebach wordt onder meer gemotiveerd :

“In het kader van de regularisatie van uw wapenbezit heeft de korpschef van de lokale politie te Tielt op 15 oktober 2007 een ongunstig advies verstrekt. Reden hiervoor is het feit dat u in de bestanden waarover de politiediensten beschikken als ‘gekend’ staat gesignaleerd.

Naar aanleiding van deze informatie heeft de gouverneur van West-Vlaanderen het advies gevraagd aan de procureur des Konings te Brugge, die op 17 maart 2008 ongunstig heeft geadviseerd. Dit ongunstig advies werd gestaafd aan de hand van volgende stukken :

❖ een kopie van het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 19/01/1999: u heeft bekend dat u in de nacht van 15 op 16 oktober 1996 op strooptocht was geweest. U en uw kompaan werden op heterdaad betrapt en konden, na een helse achtervolging en nadat jullie hadden gepoogd het voertuig in brand te steken, ontkomen. Het voertuig was professioneel ingericht voor het stropen, en in de koffer werden recent gedode hazen gevonden. Deze veroordeling heeft betrekking op volgende misdrijven:

- ✓ weerspannigheid met geweld of bedreiging, gepleegd door verscheidene personen zonder voorafgaande afspraak;
- ✓ diverse inbreuken op het jachtdecreet (gejaagd te hebben tussen zonsondergang en zonsopgang; gejaagd te hebben op de openbare weg, bij nacht en gemaskerd; gebruik gemaakt te hebben een long-rifle en geluidsdemper om hazen te doden; gejaagd te hebben op andermans grond zonder diens toestemming, met de verzwarende omstandigheid deze feiten te hebben gepleegd in bende, bij nacht en gemaskerd);
- ✓ het vervaardigen en gebruiken van een valse nummerplaat, bevestigd op een niet ingeschreven voertuig dat dan werd gebruikt tijdens de strooptocht;
- ✓ het schouwingsbewijs van het gebruikte voertuig was vervallen en bovendien was het voertuig niet verzekerd;

❖ een kopie van volgende processen-verbaal :

- ✓ BG.43.50.100260/96 dd. 06/05/1996 inzake opzettelijke slagen en verwondingen bij familiale moeilijkheden met ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg. Na een ruzie zou u uw stiefdochter [W. V.] hebben vastgenomen bij de kraag en tegen de watersteen hebben geduwd; hierdoor zou ze gevallen zijn op de grond en verwondingen hebben opgelopen. In haar verklaring heeft uw stiefdochter u omschreven als een erg opvliegend persoon. Zij heeft eveneens verklaard dat haar moeder (uw echtgenote) telkens uw kant kiest. U heeft toegegeven dat u haar bij de kraag heeft vastgenomen, doch ontkende haar te hebben geslagen. Uw echtgenote heeft uw versie bevestigd. Uit haar verklaring blijkt evenwel dat u, na een geslaagde ontwenningsskuur inzake een valiumverslaving, zeer vlug opgewonden bent;
- ✓ BG.37.50.100261/96 dd. 06/05/1996 inzake verkrachting van een minderjarige door een persoon die misbruik maakt van zijn gezag of zijn

functie. Uw stiefdochter heeft verklaard dat u haar reeds vanaf haar twaalfde seksueel lastig viel. In eerste instantie zou het enkel gaan om het tonen van uw geslachtsdelen; later, wanneer zij de leeftijd van 13 à 14 jaar had bereikt, zou u volledige geslachtsbetrekkingen met haar hebben gehad. Uzelf heeft deze feiten ten stelligste ontkend. Uw echtgenote heeft letterlijk verklaard dat zij denkt dat u deze feiten niet heeft gepleegd, doch de mogelijkheid ervan ook niet uitsluit; en dat zelfs als zou blijken dat u de feiten wel had gepleegd, zij in geen geval bij u zou weggaan;

- ✓ BG.18.77.2554/2000 dd. 19/09/2000 inzake gewone diefstal. In het kader van een echtscheidingszaak tussen de heer [H. D.] en mevrouw [M. V.], zou u mevrouw [V.] naar de bank hebben gevoerd alwaar zij de bankrekening van haar echtgenoot heeft geplunderd. U heeft toegegeven dat u mevrouw [V.] inderdaad een lift heeft gegeven naar de bank, maar dat u geen weet had van wat zij in de bank heeft gedaan.
- ✓ BG.36.L5.005276/2007 dd. 20/08/2007 inzake het wederrechtelijk dragen van verboden wapens. Naar aanleiding van een discussie tussen u en uw dochter was u dermate gekwetst dat u in een café te Ardooie alcohol heeft gedronken. Gezien het feit dat u veel medicatie diende te nemen (morfine en talrijke kalmeringsmiddelen) mocht u geen alcohol drinken. De combinatie alcohol – geneesmiddelen heeft ervoor gezorgd dat u de controle over uzelf heeft verloren. Op een bepaald ogenblik heeft u een knipmes/vlindermes vertoond. U heeft verklaard dat u dit mes altijd draagt in uw broekzak. Aangezien het hier een verboden wapen betreft werd het mes in beslag genomen. Dit is hoe dan ook een inbreuk op de wapenwetgeving.

Op 26 september 2008 heeft de procureur des Konings te Brugge andermaal nadrukkelijk negatief advies gegeven. Ter motivering van dit negatief advies heeft zijn ambt in eerste instantie verwezen naar de hierboven vermelde stukken. Daarnaast heeft zijn ambt onze dienst ook nog volgende stukken bezorgd:

- ❖ een kopie van het proces-verbaal BG.36.L5.005276/2007 dd. 20/08/2007 inzake het wederrechtelijk dragen van verboden wapens (zie supra), inmiddels afgehandeld als minnelijke schikking;
- ❖ een kopie van uw strafregister (gekuiste en ongekuiste versie) waarop volgende veroordelingen worden vermeld:
 - ✓ Politierechtbank te Zomergem dd. 23/09/1977 inzake een verkeersovertreding, meer bepaald heeft u nagelaten om, alvorens links in te halen, na te gaan of de weg over een voldoende afstand vrij is om alle gevaar op ongevallen te vermijden;
 - ✓ Politierechtbank te Brugge dd. 19/01/1981 inzake het niet respecteren van de dagelijkse rijtijden en het niet doorlopend in bedrijf houden van de apparatuur;
 - ✓ Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 01/04/1981 inzake het bezit van een verboden wapen;
 - ✓ Politierechtbank te Kortrijk dd. 12/11/1981 inzake verkeersinbreuken, met name het niet aanpassen van uw snelheid aan de concrete omstandigheden en het niet correct laden van uw voertuig;
 - ✓ Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 06/07/1988 inzake opzettelijke slagen en verwondingen;
 - ✓ Hof van Beroep te Gent dd. 26/04/1989 inzake diverse inbreuken op de jachtwetgeving (gejaagd te hebben tussen zonsondergang en zonsopgang; gejaagd te hebben op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar, bij nacht en in bende; gebruik gemaakt te hebben netten, strikken, stroppen, lokaas of enig ander tuig om wild te doden of te vangen; gejaagd te hebben zonder vergunning; zonder wettige reden een jacht- of sportwapen te hebben gedragen) en opzettelijke slagen en verwondingen;

- ✓ Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 03/04/1991 inzake het voorhanden hebben van een zend- of ontvangtoestel voor radioverbinding zonder daarvoor te beschikken over de vereiste vergunningen;
- ✓ Politierechtbank te Torhout dd. 01/06/1992 wegens het sturen in staat van intoxicatie en het niet bij zich hebben van een rijbewijs, inschrijvingsbewijs en schouwingsbewijs;
- ✓ Correctionele Rechtbank te Brugge dd. 19/01/1999 (zie supra).

Een aantal van voornoemde veroordelingen zijn inmiddels van uw strafblad gewist, doch dit betekent niet dat een bestuurlijke overheid geen rekening meer mag houden met de feiten waarop de veroordelingen zijn gebaseerd. De wapenwetgeving voorziet uitdrukkelijk dat bij het toekennen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen niet alleen rekening gehouden moet worden met de voorwaarden die zijn opgesomd in art. 11, §3 van de nieuwe wapenwet, maar ook met de algemene moraliteit en de persoonlijkheid van de aanvrager. Met het oog op het beoordelen van de moraliteit en de persoonlijkheid van de aanvrager kunnen deze feiten, die aanleiding hebben gegeven tot deze veroordelingen, wel in aanmerking worden genomen.

Concreet kan uit deze veroordelingen worden afgeleid dat u diverse inbreuken heeft gepleegd op de verkeerswetgeving, welke toch voornamelijk is gericht op de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid. Ook wat betreft uw wapenbezit kan worden gesteld dat u zich meermaals onzorgvuldig en onverantwoord heeft gedragen. Naast het recente feit van 20/08/2007 (zie supra) werd u in het verleden ook reeds veroordeeld wegens het bezit van een verboden wapen. Tenslotte kan ook nog worden verwezen naar de twee veroordelingen inzake inbreuken op de jachtwetgeving, die evenmin getuigen van een betrouwbare persoonlijkheid.

Op basis van bovenvernoemde elementen kan worden besloten dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan. U heeft blijk gegeven geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder voor deze die betrekking heeft op de openbare orde en veiligheid. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid. U kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter”.

Deze zelfde motivering verantwoordt ook de verwerping van verzoekers beroep met betrekking tot de intrekking van zijn vergunningen tot het voorhanden hebben van een geweer merk Acciaio Breda en een geweer merk Acciaio Vickers, en met betrekking tot de weigering om hem vergunningen toe te kennen tot het voorhanden hebben van nog drie andere geweren.

“Omwille van dezelfde redenen waarom u geen vergunning tot het voorhanden hebben van en vuurwapen kan worden toegekend” verwerpt de beslissing van 3 december 2008 ten slotte ook verzoekers aanvraag tot het verkrijgen van een Europese vuurwapenpas.

De vordering tot nietigverklaring

Standpunt van verzoeker

2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 11, §§ 1 en 3, en artikel 13, eerste lid, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens. Hij zet het middel als volgt uiteen :

- “1. Vooreerst wil verzoeker opmerken dat in de aangevochten beslissing sprake is van drie besluiten van de gouverneur van West-Vlaanderen dd. 25 april 2008, m.n. betreffende het weigeren van een nieuwe aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van volgende vuurwapens:
 - karabijn, merk Voere Voehrebach, model/type schouderwapen, kaliber .22 LR, serienummer 814444
 - geweer, merk Acciaio Breda, model/type schoudervuurwapen, kaliber 12, serienummer 44394, vergunningsnummer 4/310054/07/02704 en geweer, merk Acciaio Vickers, model/type schoudervuurwapen, kaliber 12, serienummer 133248, vergunningsnummer 4/310054/07/02703
 - geweer, merk Saraqsueta-victor etbar, model/type, tweeloop-schoudervuurwapen, kaliber 12, serienummer 243126; geweer, getrokken loop, merk Voere, Voehrebach Germany, model/type LR, kaliber .22LR, serienummer 153710; geweer, merk niet meer leesbaar, model/type schoudervuurwapen, kaliber .410 (36/63,5/8), serienummer 463239alsook een aanvraag tot het verkrijgen van een Europese vuurwapenpas. Al deze beslissingen zijn gesteund op één en dezelfde motivering. Wat hierna door verzoeker wordt uiteengezet, heeft betrekking op al deze voormelde (sub)beslissingen.
2. Vervolgens wil verzoeker opmerken dat de voorwaarden van art. 11 en 13 van de Wapenwet klaar en duidelijk zijn. Ten onrechte wordt in de bestreden beslissing gerefereerd aan twee omzendbrieven op grond waarvan bij de beoordeling van het toekennen van een wapenvergunning rekening moet worden gehouden met de ‘algemene moraliteit’ (omzendbrief van 8 juni 2006) en de ‘karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid’ (gecoördineerde omzendbrief van 30 oktober 1995). Verzoeker dient vast te stellen dat deze voorwaarden niet worden opgesteld in de Wapenwet (i.c. art. 11 en 13). Deze omzendbrieven, minstens de daarin vermelde voorwaarden, hebben derhalve geen wettelijke grondslag.
3. Tot slot: in de hypothese dat met voormelde voorwaarden rekening moet worden gehouden bij het toekennen van een wapenvergunning, wordt in de aangevochten beslissing ten onrechte besloten dat er in hoofdte van verzoeker ‘ernstige problemen bestaan inzake algemene moraliteit en persoonlijkheid’.
- 3.1. Bij twee besluiten van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen dd. 14 september 2007 werd verzoeker een vergunning toegekend,

respectievelijk voor het bezit van een lang vuurwapen, merk Acciaio-Vickers, kaliber 12, serienummer 133248 en een lang vuurwapen, Acciaio Breda, kaliber 12, serienummer 44394 (zie stuk 2).

Dit impliceert dat verzoeker op dat ogenblik verkeerde in alle door art. 11, §3 (en art. 13) van de Wapenwet gestelde voorwaarden. In het andere geval zou hem geen vergunning zijn toegekend.

Verzoeker ontving dan ook de vergunningen tot het voorhanden hebben van voormelde vuurwapens (zie stukken 3 en 4).

Het is dan ook totaal onbegrijpelijk waarom de vergunningen later, bij besluit van 25 april 2008, werden ingetrokken, beslissing die naderhand werd bevestigd bij de thans aangevochten beslissing. Het voormelde toont immers duidelijk aan dat aan de wettelijke voorwaarden was voldaan.

Uit het hiernavolgende zal evenzeer blijken dat de feitelijkeheden, op grond waarvan de vergunningen uiteindelijk werden ingetrokken, reeds bekend waren op 14 september 2007 (en toen aanleiding gaven tot een positief besluit).

- 3.2. Ten onrechte wordt bij de beoordeling rekening gehouden met de processen-verbaal van 6 mei 1996 (2), 19 september 2000 en 20 augustus 2007.

Het betreft louter processen-verbaal en geen strafrechtelijke veroordelingen. Verzoeker werd voor deze feiten nooit strafrechtelijk veroordeeld. Bijgevolg moet, op heden, worden aangenomen dat hij deze feiten nooit heeft gepleegd en hiervoor, tot bewijs van het tegendeel, onschuldig is. Dit geldt temeer, nu hij de meeste feitelijkeheden formeel betwist.

In zijn arrest van 21 september 2006 overwoog de Raad van State dat de overheid die de vergunningen voor verweervuurwapens van een persoon wil intrekken, het risico voor de openbare orde moet aantonen van het voorhanden hebben door deze persoon van deze vuurwapens. De loutere opening van een strafdossier bewijst niet dat hij een strafbare of zelfs maar verdachte gedraging zou hebben gesteld (R.v.St. nr. 162.607, 21 september 2006, APM 2006, afl. 8, 168). Ook in zijn arrest van 28 september 2007 overwoog de Raad van State dat het afwegen van het gevaar van iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid niet gelijk te stellen is met de directe vaststelling van een feit (R.v.St. nr. 175.184, 28 september 2007, CDPK 2008, 225).

Het tegendeel beweren zou daarenboven leiden tot arbitraire beslissingen. Indien per hypothese een derde verzoeker in een kwaad daglicht zou willen plaatsen, kan die derde een totaal ongegronde klacht neerleggen bij de politiediensten. Deze laatste zullen een proces-verbaal opstellen. Dit proces-verbaal kan bezwaarlijk een element zijn ter staving van een potentieel gevaar ter verstoring van de openbare orde. Een proces-verbaal bewijst immers niets. Het is een loutere aktering door de politiediensten van welbepaalde feiten. Pas wanneer die feiten aanleiding geven tot een in kracht van gewijsde getreden strafrechtelijke veroordeling, wat uitsluitend gebeurt na tussenkomst van de rechtbanken en hoven, kunnen deze feiten voor waar worden aangenomen.

- 3.3. Verzoeker laat, volledigheidshalve, het volgende opmerken omtrent de feitelijkeheden waartoe voormelde processen-verbaal aanleiding hebben gegeven.

Vooraf moet worden onderstreept dat met uitzondering van het laatste proces-verbaal, de onderliggende feiten niet gerelateerd zijn aan wapendracht en/of misbruik van wapens.

- Proces-verbaal nr. BG.37.50.100261/96 dd. 6 mei 1996 (verkrachting van een minderjarige).

Deze klacht werd opgesteld in het kader van echtelijke moeilijkheden. Naar aanleiding hiervan werd geen vervolging ingesteld. De klacht werd geseponeerd. Dit dossier dient overigens gekaderd te worden in de periode 1996-1997 (i.e. volle post-Dutroux periode).

Verzoeker verwijst naar de brieven van 31 januari 1997 en 1 december 1998 door de toenmalige raadsman van verzoeker aan het parket te Brugge (zie stukken 8 en 9). De inhoud ervan spreekt voor zich.

- Proces-verbaal nr. BG.43.50.100260/96 dd. 6 mei 1996 (opzettelijke slagen en verwondingen).

Ook dit dossier dient in zijn correcte context te worden geplaatst. Verzoeker is tussengekomen in een familiaal geschil teneinde vechtende partijen te scheiden. Naar aanleiding hiervan heeft verzoeker klappen gekregen. Deze feiten gaven aanleiding tot een proces-verbaal. Verzoeker heeft echter steeds staande gehouden dat hij niet de veroorzaker van dit geschil was. Hij heeft nooit opzettelijk slagen en verwondingen toegebracht.

- Proces-verbaal nr. BG. 18.77.2554/2000 dd. 19 september 2000 (diefstal).

Verzoeker heeft steeds ontkend iets met deze diefstal te maken te hebben gehad. Het is hem totaal onduidelijk waarover dit zou gaan.

- Proces-verbaal nr. BG.3615.005276/2007 dd. 20 augustus 2007 (wederrechtelijk dragen van verboden wapens).

Dit proces-verbaal werd opgesteld naar aanleiding van het dragen van een mes dat verzoeker tijdens een cafébezoek heeft getoond aan enkele omstaanders. Verzoeker heeft hiervoor een minnelijke schikking betaald. Dit mes werd echter nooit gebruikt met het oog op intimidatie en/of enig ander misbruik.

3.4. Tot slot is er de strafrechtelijke veroordeling van 19 januari 1999 in hoofde van verzoeker en dit wegens verboden wapendracht, weerspanningheid en inbreuken op het jachtdecreet. Verzoeker laat hieromtrent het volgende opmerken.

- Deze beslissing is in kracht van gewijsde getreden. De hieraan ten grondslag liggende feiten worden niet betwist.

- Deze beslissing is meer dan 10 jaar oud.

- Verzoeker heeft sinds zijn veroordeling in 1999 geen enkel strafbaar feit meer heeft gepleegd. Dit bewijst dat er op vandaag geen enkel potentieel gevaar voor de openbare orde is (vgl. R.v.St. nr. 97.317, 29 juni 2001, APM 2001, afl. 7, 160 [...] : “Indien de enige reden tot weigering van een toekenning van een toelating tot het verwerven of het onder zich houden van een verweervuurwapen erin bestaat dat verzoekster reeds gepoogd heeft zelfmoord te plegen, maar uit het administratief dossier een ‘poging tot zelfmoord’ blijkt die meerdere jaren geleden is en dat sedert die feiten geen enkel ongunstig element lastens haar werd verzameld en het onderzoek gevoerd door de politie getuigt van haar familiale, professionele, financiële en sociale stabiliteit, is de motivering tot weigering in deze omstandigheden klaarblijkelijk onvoldoende.”).

Dit laatste kan onder meer worden afgeleid uit:

- het feit dat verzoeker bij besluiten van 14 september 2007 van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen twee wapenvergunningen werden toegekend (zie supra);

- het feit dat zich ook nooit enig incident heeft voorgedaan in de vereniging waar verzoeker sinds 24 juni 2007 lid van is (zie stuk 10, een verklaring van de Sint-Hubertusschutters).

3.5. Ook met de navolgende stukken die aan de Federale Overheidsdienst werden toegezonden kan geen rekening worden gehouden:

- enerzijds betreft het vonnissen en arresten van de jaren '80 en begin de jaren '90
 - anderzijds zijn zij, op enkele uitzonderingen na, niet gerelateerd aan wapendracht en/of misbruik van wapens.
- 3.6. Op basis van het bovenstaande wordt in de aangevochten ten onrechte besloten dat er in hoofde van verzoeker “ernstige problemen bestaan inzake algemene moraliteit en persoonlijkheid”. De beslissing dient dan ook te worden geschorst en vernietigd”.

Beoordeling

3. De bepalingen van de wet van 8 juni 2006 waarvan het middel de schending aanvoert luiden als volgt :

“Art. 11. § 1. Zonder een voorafgaande vergunning, verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker, is het particulieren verboden een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben. Deze vergunning kan slechts worden verleend na advies, binnen drie maanden na de aanvraag, van de korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de verzoeker. De beslissing moet met redenen worden omkleed. De vergunning kan worden beperkt tot het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie en ze is slechts geldig voor één wapen.

Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige reden ingeroepen om de vergunning te bekomen, niet meer bestaat, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de vergunning volgens een door de Koning bepaalde procedure bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings bevoegd voor deze verblijfplaats.”

“[Art. 11.] § 3. De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1/ meerderjarig zijn;
- 2/ niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1/ tot 4/;
- 3/ niet het voorwerp zijn geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke;
- 4/ niet geïnterneerd zijn geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten;
- 5/ niet het voorwerp zijn van een lopende schorsing en niet het voorwerp geweest zijn van een intrekking met nog actuele redenen, van een vergunning tot het voorhanden hebben van of het dragen van een wapen;
- 6/ een medisch attest voorleggen dat bevestigt dat de aanvrager in staat is een wapen te manipuleren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen;
- 7/ slagen voor een proef betreffende de kennis van de toepasselijke regelgeving en het hanteren van een vuurwapen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit;
- 8/ geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager verzet zich tegen de aanvraag;
- 9/ een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met

de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden :

- a) de jacht en faunabeheersactiviteiten;
- b) het sportief en recreatief schieten;
- c) de uitoefening van een activiteit die bijzondere risico's inhoudt of het voorhanden hebben van een vuurwapen noodzakelijk maakt;
- d) de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen;
- e) de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen;
- f) de deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten.

Zijn evenwel onontvankelijk, de aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1/ tot 4/, 6/ en 8/, evenals zij die geen wettige reden opgeven zoals voorzien in de bepaling onder 9/.”

“Art. 13. Indien blijkt dat het voorhanden hebben van de in artikel 12 bedoelde wapens de openbare orde kan verstoren, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene en de Minister van Justitie indien het een persoon zonder verblijfplaats in België betreft, het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken. Dit doet hij na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning. [...]”.

4. Verzoeker stelt vooreerst dat de voormelde wettelijke bepalingen klaar en duidelijk zijn en dat de bestreden beslissing ten onrechte rekening houdt met de “algemene moraliteit” (omzendbrief van 8 juni 2006) en de “karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid” (gecoördineerde omzendbrief van 30 oktober 1995).

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoeker het bezit van wapens wordt ontzegd, omdat er aangaande zijn “algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan”, omdat hij blijk ervan heeft gegeven “geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder deze die betrekking heeft op de openbare orde en veiligheid”, en omdat zijn gedrag niet de vereiste waarborgen biedt “waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor [hem]zelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid”.

Verwerende partij heeft, door zich op die overwegingen te steunen, geen voorwaarden aan de wet toegevoegd. Uit de aangehaalde wetsbepalingen volgt immers dat het particulier wapenbezit slechts kan worden toegelaten indien het geen gevaar oplevert voor de openbare orde. De verwerende partij miskent die bepalingen niet wanneer zij bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid oplevert, rekening houdt met zijn algemene moraliteit en persoonlijkheid.

5. Verzoeker betwist vervolgens dat er in zijn geval ernstige problemen zouden bestaan inzake algemene moraliteit en persoonlijkheid. Hij doet inzonderheid gelden dat er aanvankelijk, in september 2007, blijkbaar geen bezwaren waren, dat er ten onrechte rekening wordt gehouden met “louter processen-verbaal”, dat de betrokken feiten betwist worden of gerelativeerd moeten worden, en dat de strafrechtelijke veroordeling van 19 januari 1999 evenals de andere vonnissen en arresten van lang geleden dateren.

6. Inderdaad zijn er aan verzoeker bij besluiten van 14 september 2007 door de gouverneur twee wapenvergunningen toegekend. Blijkens de aanhef van de besluiten gebeurde dat op basis van een gunstig advies van de lokale politie Regio Tielt. Zeer kort nadien is evenwel naar aanleiding van de vergunningsaanvraag voor een aantal andere vuurwapens gebleken dat verzoeker mogelijk toch niet aan de voorwaarden voor het toestaan van particulier wapenbezit voldeed. Reeds op 28 september 2007 werd in dit verband door de gouverneur aan de procureur des Konings om advies gevraagd.

In die omstandigheden gaat het niet op om uit de, kennelijk al te haastige, toekenning van de wapenvergunningen op 14 september 2007 zonder meer te concluderen dat de bestreden beslissing ten onrechte aanneemt dat er in hoofde van verzoeker ernstige problemen bestaan vanwege zijn algemene moraliteit en persoonlijkheid.

7. Volgens verzoeker mocht de verwerende partij bij haar beoordeling geen rekening houden met de processen-verbaal van 6 mei 1996, 19 september 2000 en 20 augustus 2007, aangezien hij voor deze feiten nooit strafrechtelijk veroordeeld werd en derhalve geacht moet worden onschuldig te zijn. Bovendien zijn, met uitzondering van het laatste proces-verbaal, de feiten die tot de processen-verbaal aanleiding gaven niet gerelateerd aan wapendracht of misbruik van wapens.

Er bestaat geen bezwaar tegen dat het bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, rekening houdt met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld staat daar niet aan in de weg. Dit belet evenwel niet dat het bestuur zijn beslissing moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Te dezen maakt de beslissing weliswaar melding van twee processen-verbaal uit 1996 en een proces-verbaal uit 2000, maar uit de motivering kan worden opgemaakt dat verwerende partij er zich uiteindelijk niet effectief op heeft gesteund.

Integendeel geeft de motivering aan dat verwerende partij haar beoordeling heeft gebaseerd op een aantal veroordelingen wegens inbreuken op de verkeerswetgeving, een veroordeling wegens het bezit van een verboden wapen en twee veroordelingen wegens inbreuken op de jachtwetgeving, evenals op een proces-verbaal van 20 augustus 2007 wegens het wederrechtelijk dragen van een verboden wapen, voor welk feit een minnelijke schikking werd aanvaard. Dit laatste feit, dat verzoeker niet betwist, is het enige van de door de bestreden beslissing werkelijk in aanmerking genomen feiten dat niet tot een strafrechtelijke veroordeling heeft geleid.

8. Het is juist, zoals verzoeker beweert, dat de strafrechtelijke veroordeling van 19 januari 1999 meer dan tien jaar oud is en dat de andere vonnissen en arresten dateren “van de jaren ’80 en begin de jaren ’90”. Dit impliceert echter niet *ipso facto* dat zij niet meer relevant kunnen zijn.

Uit het proces-verbaal van 20 augustus 2007 blijkt dat verzoeker recent nog een inbreuk op de wapenwetgeving heeft begaan, meer bepaald het dragen van een verboden wapen. Naar hij zelf aan de politie verklaarde was hij, toen hij het wapen aan andere cafébezoekers toonde, “boven [z]ijn theewater” omdat hij, voor het eerst sinds tien jaar, alcohol had gedronken, terwijl hij wegens het gebruik van morfine en kalmeringsmiddelen geen alcohol mag drinken.

Naar aldus blijkt, heeft de verwerende partij zich niet uitsluitend op minder recente gegevens gesteund, maar heeft zij ook rekening gehouden met actuele gegevens, in het licht waarvan de minder recente gegevens niet ieder belang kan worden ontzegd.

9. Het middel is niet gegrond.

De vordering tot schorsing

10. Waar hierna meteen reeds uitspraak wordt gedaan over verzoekers beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing van 3 december 2008, heeft hij vanzelfsprekend geen belang meer erbij om die beslissing nog geschorst te zien worden in afwachting van een uitspraak ten gronde.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 2009, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

F. BONTINCK,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.